

מבט אחד
מאת: איזי מן

מבט אחד על השמות שנתחרטו על הקיר – השמות שמזכירים את הפנים... את המשימה שלא תמה... את התפקיד... * מבט אחד עליהם, העומדים במסדר הנצח, וכל שם שחרוט באבן ובברזל נמצא פאן פדי להעיד * שנתנו את עצמם, אבל מסע חייהם – שנגדע – נמשך אצלנו, ולעולם ימשך * אפלו שבכל פעם שאנחנו מביטים עליהם, הדמעה מטשטשת את פניהם, והגעגוע צובט ונושף * ואפלו שעניניהם כבו, ועלינו ירדה החשכה, על שמותיהם דולקים – לכבודם – גרות של אהבה * ותמיד נראה אותם לצד – ובין – הפקודים והחילות והחטיבות... ותמיד נראה את עקבותיהם בכל שורות הצבא... * הרי אין ספק: הם בנו את הכוח, והיו – לכלנו – מעטפת חובקת של בטחון והגנה * ומאז, מלאכי השרת מלטפים אותם בכנפיהם – ואנחנו שבים אליהם כמו בכל יום... כמו בכל שנה... **

מבט אחד על השמות שנתחרטו על הקיר – וכל שם הוא משפחה, שנותרה עם לב שגשפר לרסיסים של זכרונות * וכל שם הוא עולם שעצר מלכת ונותר קפוא לעד מאחורי הזוגית שבתמונות * כן, כל שם הוא משימה שלא השלמה... הוא חלומות, שאף פעם לא יהיה להם מחר... הוא מסלול שתם כל כך מקדם... * והוא – על פני סלם התפקידים והדרגות ובתוף השורות הארכות של החילים – קדם כל בן אדם * שנתן את עצמו למדינת ישראל, ועכשו היא עומדת מולו ומחזירה לו חוב של כבוד * כמו אומרת: בזכותו – כן, גם בזכות זה שלצדו... ובזכות מי שגרשם לנצח לפניו או אחריו... – מכונת הצבא ממשיכה לעבד * וזוכרת שהם, כלם, היו כאן, וכאן נשארו – והם נמצאים, כמו לא הלכו, בנצחונות שבמלחמות ובשגרה... * והם כלם רשומים על לוח הלב, ותמיד – תמיד – בלעדיהם השורה תשארו חסרה **

מבט אחד על השמות שנתחרטו על הקיר – באמת מספיק רק מבט אחד, שמקפיא או צורב * מבט אחד, שפוצע את הנימים וזועק את הכאב לשמים כמו קריאת העורב * מבט אחד אל השם הפרטי... אל שם החבה... אל התאריך שבו התדפקה על הדלת הבשורה המרה... * והנה הם שוב חוזרים אלינו כאלו הם שוב במשרד, בבסיס ובאגף... כאלו – הו, הלואי – כאלו הם שבו חזרה... * ועומדים מולנו – גאים לחבש את הכמטה... נרגשים לעמד מתחת לדגל... נבוכים לשמע את דברי ה"זפור"... * אבל בעיניהם – עד עולם – דולק האור * שמכון את כלנו הלאה – להמשיך: גם כאשר שק הגעגועים כבד... גם כאשר הדמעות מטשטשות את התיב... גם כאשר האפק לא תמיד בהיר... * ולהתנחם, שגם בקסרונם הגדול – אנחנו תמיד נשוב ונזכיר **